

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 60

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 23 ianuarie 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
Decizia nr. 646 din 29 noiembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 262 din Codul de procedură penală.....	1-3	47.	— Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 837/1995 cu privire la criteriile de salarizare în valută și celelalte drepturi în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate..... 7-8
Decizia nr. 652 din 8 decembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 din Codul de procedură civilă și a Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului.....	3-5	48.	— Hotărâre pentru aprobarea efectuării concedierilor colective în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, de către Societatea Comercială „Urbana” — S.A. Zimnicea, județul Teleorman..... 8
Decizia nr. 656 din 8 decembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 56, art. 57 și ale art. 106 alin. (1) lit. D din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului.....	5-7		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 646

din 29 noiembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 262 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 262 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihaela Lupu în Dosarul nr. 9.123/2004 al Judecătorei Sectorului 4 București.

La apelul nominal se prezintă, personal, autoarea excepției și se constată lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autoarea excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, sens în care depune concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, întrucât dispozițiile

legale criticate nu vin în contradicție cu prevederile din Legea fundamentală invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 iunie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 9.123/2004, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 262 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Mihaela Lupu în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că dispozițiile art. 63 alin. 2 și ale art. 65 alin. 1 din Codul de procedură penală contravin prevederilor constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și celor care reglementează activitatea Ministerului Public, deoarece, în opinia sa, procurorul nu are calitatea de magistrat și, de vreme ce este doar un organ exclusiv de urmărire penală care conduce și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, nu poate îndeplini deopotrivă funcția de urmărire și de instrucție penală prin posibilitatea de a administra probe în procesul penal.

Autoarea excepției arată că prevederile art. 262 din Codul de procedură penală contravin dispozițiilor referitoare la garantarea dreptului la apărare, deoarece oferă procurorului posibilitatea de a aprecia discreționar rezolvarea unei cauze penale, atâta timp cât în prezenta cauză i-a fost respinsă cererea de probatorii formulată cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală.

Judecătoria Sectorului 4 București opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece nici unul dintre principiile constituționale enunțate nu este încălcat de prevederile legale criticate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece Ministerului Public, prin procurori, în calitate de reprezentant al intereselor generale ale societății și de apărător al ordinii de drept, al drepturilor și libertăților cetățenilor, îi revine sarcina să lămurească cauza sub toate aspectele. Aprecierea probelor de către procurori nu prejudică procesul penal, ci determină doar modul în care se finalizează urmărirea penală. Instanța de judecată este cea care face aprecierea finală a probelor administrate în cele două faze ale procesului penal.

De altfel, prevederile articolelor menționate, referitoare la dreptul la un proces echitabil, nu impun o delimitare între funcțiile de urmărire și instrucție, ci separarea strictă a acestora de funcția de judecată, ceea ce presupune ca persoana care are competența de a hotărî asupra temeiniciei acuzațiilor de natură penală să nu poată desfășura acte de urmărire penală în aceeași cauză.

Referitor la critica formulată cu privire la art. 262 din Codul de procedură penală, Guvernul apreciază că acestea nu contravin prevederilor art. 24 alin. (1) din Constituție, ci, dimpotrivă, răspund exigențelor constituționale, întrucât îi impun procurorului să adopte o soluție de finalizare a urmăririi penale numai atunci când constată că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului și, respectiv, că urmărirea penală este completă, existând probele necesare și legal administrate.

Împrejurarea că în speță se invocă o atitudine discreționară a procurorului, care a respins în mod nejustificat o cerere de completare a probatoriului formulată

cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală, nu atrage neconstituționalitatea art. 262 din Codul de procedură penală. Aplicarea în concret a dispozițiilor legale menționate nu poate face obiectul controlului de constituționalitate, excedând competențelor Curții Constituționale, astfel cum sunt stabilite prin Legea nr. 47/1992, ele constituind atributul exclusiv al instanței de judecată, care este obligată ca, la prima înfățișare, să verifice regularitatea actului de sesizare, astfel cum prevăd dispozițiile art. 300 alin. 1 din Codul de procedură penală.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale referitoare la aprecierea și administrarea probelor nu opresc părțile interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime, acestea beneficiind de toate garanțiile care condiționează procesul echitabil. De asemenea, prerogativele privind aprecierea probelor în procesul penal, încredințate de legiuitor procurorului, reprezintă o expresie a rolului Ministerului Public, stabilit de art. 131 din Constituție, și nu o încălcare a acestor dispoziții.

Cât privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 262 din Codul de procedură penală, față de art. 24 alin. (1) din Legea fundamentală, Avocatul Poporului apreciază că acestea din urmă nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 262 din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

— Art. 63 alin. 2 — Probele și aprecierea lor:

„*Probele nu au valoare mai dinainte stabilită. Aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului.*”;

— Art. 65 alin. 1 — Sarcina administrării probelor:

„*Sarcina administrării probelor în procesul penal revine organului de urmărire penală și instanței de judecată.*”;

— Art. 262 — Rezolvarea cauzelor:

„*Dacă procurorul constată că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă, existând probele necesare și legal administrate, procedează, după caz, astfel:*

1. *când din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de învinuit sau de inculpat și că acesta răspunde penal:*

a) *dacă acțiunea penală nu a fost pusă în mișcare în cursul urmăririi penale, să rechizitoriu prin care pune în mișcare acțiunea penală și dispune trimiterea în judecată;*

b) *dacă acțiunea penală a fost pusă în mișcare în cursul urmăririi penale, să rechizitoriu prin care dispune trimiterea în judecată;*

2. *să ordoneze prin care:*

a) *clasează, scoate de sub urmărire sau încetează urmărirea penală potrivit dispozițiilor art. 11.*

Dacă procurorul dispune scoaterea de sub urmărire penală în temeiul art. 10 lit. b¹), face aplicarea art. 18¹ alin. 3 din Codul penal;

b) suspendă urmărirea penală, atunci când constată existența unei cauze de suspendarea urmăririi.“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind liberul acces la justiție, ale art. 24 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului la apărare, ale art. 131 alin. (1) și (3) privind activitatea Ministerului Public, precum și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității art. 63 alin. 2 și art. 65 alin. 1 din Codul de procedură penală s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 343 din 21 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 980 din 25 octombrie 2004. Cu acel prilej Curtea a constatat că prerogativele încredințate procurorului de către legiuitor, privind administrarea și aprecierea probelor în cursul urmăririi penale, reprezintă o expresie a rolului Ministerului Public, stabilit de prevederile art. 131 din Constituție, republicată, iar nu o încălcare a acestor dispoziții constituționale, așa cum neîntemeiat susține autoarea excepției de neconstituționalitate. Potrivit Constituției României, Ministerul Public este o parte componentă a autorității judecătorești, și nu a puterii executive sau a administrației publice. În calitatea sa de reprezentant al intereselor generale ale societății și de apărător al ordinii de drept, al drepturilor și libertăților cetățenilor, Ministerului Public, prin procurori, îi revine sarcina ca în faza de

urmărire penală să caute, să administreze și să aprecieze probele care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea persoanei care a săvârșit-o și la cunoașterea tuturor împrejurărilor pentru justa soluționare a cauzei.

Curtea a mai constatat că nu poate reține nici critica dispozițiilor art. 63 alin. 2 și ale art. 65 alin. 1 din Codul de procedură penală, în raport de prevederile constituționale care consacră dreptul părții la un proces echitabil, întrucât dreptul învinuitului sau inculpatului de a propune probe și de a cere administrarea lor se păstrează în tot cursul urmăririi penale, precum și în cursul judecării, când acesta poate să solicite respingerea probelor cerute de procuror și de părți, ca o consecință a dreptului său la apărare.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cât privește critica referitoare la prevederile art. 262 din Codul de procedură penală, Curtea constată că nu se poate susține că acestea aduc atingere dreptului la apărare, întrucât, în măsura în care partea interesată consideră că procurorul a pronunțat în mod discreționar una dintre soluțiile menționate în textul legal criticat, aceasta are posibilitatea, în cazul emiterii rechizitoriului, de a arăta judecătorului în ce constă nelegalitatea comisă, cât și, în cazul dispunerii unei soluții de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, pe aceea de a formula, potrivit art. 278 și 278¹ din Codul de procedură penală, plângere contra actelor procurorului la procurorul ierarhic superior ori la instanța de judecată, după caz.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2, art. 65 alin. 1 și art. 262 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihaela Lupu în Dosarul nr. 9.123/2004 al Judecătorei Sectorului 4 București. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 noiembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 652

din 8 decembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 din Codul de procedură civilă și a Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător

Ion Predescu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 din Codul de procedură civilă și a Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și

a falimentului, excepție ridicată de Georgeta Ion și Tarek Hassan Abdel Hady Hassan, prin procurator Liga Democratică pentru Dreptate din România, în Dosarul nr. 1.939/JS/2000 al Tribunalului Ialomița — Judecătorul-sindic.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției Georgeta Ion și partea Banca Comercială Română — S.A., Sucursala Ialomița, prin consilier juridic, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției Georgeta Ion solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și depune concluzii scrise în acest sens.

Partea Banca Comercială Română — S.A., Sucursala Ialomița, prin consilier juridic, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune, de asemenea, concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 aprilie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.939/JS/2000, **Tribunalul Ialomița — Judecătorul-sindic a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 din Codul de procedură civilă și a Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului.** Excepția a fost ridicată de către Ion Georgeta și Tarek Hassan Abdel Hady Hassan, prin procurator Liga Democratică pentru Dreptate din România, cu prilejul soluționării unei proceduri de reorganizare judiciară și faliment a debitoarei Societatea Comercială „T&G Trading” Slobozia.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului „rupe echilibrul între interesul general și interesul fundamental cu privire la dreptul de proprietate al persoanei juridice înființate în baza Legii nr. 31/1990”. Cu privire la art. 244 din Codul de procedură civilă, consideră că acesta încalcă dispozițiile art. 11, 20, 21 și 44 din Constituție, pe cele ale art. 6 paragraful 1, art. 13 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din primul Protocol adițional la această convenție.

Tribunalul Ialomița — Judecătorul-sindic apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, deoarece îi permite instanței să își exercite rolul activ, sancționând eventualele intenții de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale, mai eficient decât dacă suspendarea ar avea un caracter imperativ.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 244 din Codul de procedură civilă, cu modificările aduse prin Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, precum și dispozițiile Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările ulterioare.

— Art. 244 din Codul de procedură civilă are următorul conținut:

„Instanța poate suspenda judecata:

1. *când dezlegarea pricinii atârână, în totul sau în parte, de existența sau neexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări;*

2. *când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea.*

Suspendarea va dăinui până când hotărârea pronunțată în pricina care a motivat suspendarea a devenit irevocabilă.“

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor art. 1 alin. (5), referitor la statul român, ale art. 16 alin. (1) și (2), referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 20 alin. (2), referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21, referitor la accesul liber la justiție, și ale art. 44 alin. (2) din Constituție, referitor la dreptul de proprietate privată. De asemenea, s-a invocat încălcarea art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces echitabil, a art. 13 și 14 din aceeași convenție, referitoare la dreptul la un recurs efectiv și la interzicerea discriminării, precum și a art. 1 din primul Protocol adițional la această convenție, referitor la protecția proprietății.

I. Examinând excepția de neconstituționalitate a art. 244 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Deoarece nu impun suspendarea judecării în toate cazurile, dispozițiile art. 244 din Codul de procedură civilă dau judecătorului posibilitatea să aprecieze, în fiecare caz, utilitatea suspendării, evitând prelungirea artificială și nejustificată a procesului și asigurând astfel părților exercitarea drepturilor procesuale cu bună-credință, fără a aduce atingere drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți.

De altfel, în acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 262 din 15 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 6 noiembrie 2002.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția cuprinse în decizia de mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

II. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este, de asemenea, neîntemeiată.

Astfel, declanșarea procedurii reglementate de Legea nr. 64/1995 presupune, desigur, unele limitări ale drepturilor debitorului, dar acestea intervin ca urmare a nerespectării

de către acesta a obligațiilor de plată asumate și, pe cale de consecință, a drepturilor corelative ale creditorilor.

Aceeași concluzie se desprinde și din analiza jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în conformitate cu care dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci comportă limitări care trebuie să răspundă cerințelor de legalitate și proporționalitate. În acest sens sunt Hotărârile *Sporrong și Lönnroth contra Suediei* din 1982, *Brumărescu contra României* din 1999, *Djidrovski contra Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei* din 2005 și *Basoukou contra Greciei* din 2005. Curtea constată că

inconvenientele pe care le suportă debitorul în urma declanșării procedurii reorganizării judiciare și a falimentului sunt prevăzute de lege (ținând cont, între altele, de dispozițiile art. 1718 din Codul civil, referitoare la gajul general al creditorilor chirografari asupra bunurilor debitorului) și păstrează un just echilibru între interesele în cauză, fiind justificate atât de necesitatea apărării drepturilor legitime ale creditorilor, cât și de apărarea interesului general al societății de a reduce riscul producerii unor dezechilibre în derularea activității operatorilor economici.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 din Codul de procedură civilă și a Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Georgeta Ion și Tarek Hassan Abdel Hady Hassan, prin procurator Liga Democratică pentru Dreptate din România, în Dosarul nr. 1.939/JS/2000 al Tribunalului Ialomița — Judecătorul-sindic.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 decembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 656

din 8 decembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 56, art. 57 și ale art. 106 alin. (1) lit. D din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 56, art. 57 și ale art. 106 alin. (1) lit. D din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Salonul Auto Victoria” — S.A. în Dosarul nr. 241/2004 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

La apelul nominal răspund autorul excepției prin apărător, doamna avocat Crenguța Leaua, și partea Banca Română pentru Dezvoltare, de asemenea prin apărător, domnul avocat Arin Stănescu. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza aflându-se în stare de judecată, Curtea acordă cuvântul părților prezente.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia, reiterând argumentele expuse în motivarea scrisă a excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Băncii Române pentru Dezvoltare solicită respingerea excepției ca nefondată și depune, în acest sens, note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 aprilie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 241/2004, **Tribunalul București — Secția a VII-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 56, art. 57 și ale art. 106 alin. (1) lit. D din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 149/2004.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Salonul Auto Victoria” — S.A. într-o cauză comercială întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 64/1995.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține, în esență, că procedura reglementată de art. 56, art. 57 și art. 106 alin. (1) lit. D. din Legea nr. 64/1995

este discriminatorie, întrucât nu acordă în mod egal părților dreptul la apărare, încalcă dreptul de acces la justiție și prevederea constituțională conform căreia judecătorii se supun numai legii. Or, consideră că judecătorul-sindic este obligat să decidă în același sens cu hotărârea adunării generale a creditorilor de deschidere a procedurii falimentului, care se ia cu votul majorității creanțelor prezente la vot, ceea ce creează discriminare între creditorii majoritari din punct de vedere al cuantumului creanțelor și creditorii minoritari din acest punct de vedere. În consecință, consideră că textele de lege criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 24 alin. (1), art. 40 alin. (1), art. 44, art. 45, art. 57, art. 124 alin. (3) și ale art. 135 alin. (1) și (2) din Constituție.

Tribunalul București — Secția a VII-a comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, textele de lege vizate respectând pe deplin prevederile constituționale la care autorul acesteia și-a raportat criticile.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prevederile art. 56, art. 57 și ale art. 106 alin. (1) lit. D din Legea nr. 64/1995 fiind conforme dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției și ale părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 56, 57 și ale art. 106 alin. (1) lit. D din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 56: „(1) *Administratorul va întocmi și va supune judecătorului-sindic, în termenul stabilit de judecătorul-sindic, dar care nu va putea depăși 60 de zile de la desemnarea administratorului, un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă.*

(2) *Raportul va indica dacă există o posibilitate reală de reorganizare efectivă a activității debitorului ori, după caz, motivele care nu permit reorganizarea și, în acest caz, propunerea de intrare în faliment.*

(3) *Raportul prin care se propune intrarea în faliment a debitorului va fi supus aprobării adunării generale a creditorilor la prima ședință a acesteia.*

(4) *Judecătorul-sindic va dispune, în termen de 48 de ore de la primirea raportului prevăzut la alin. (3), publicarea unui anunț referitor la raport în Monitorul Oficial al României, Partea*

a IV-a, și în două ziare cu largă difuzare, cu indicarea datei ședinței adunării creditorilor și a faptului că este admisibilă votarea prin scrisoare, cu legalizarea semnăturii creditorului de către notarul public, comunicată prin orice mijloace și înregistrată la tribunal cu cel puțin 3 zile înainte de data fixată pentru exprimarea votului.

(5) *Administratorul va asigura posibilitatea consultării raportului la sediul său, pe cheltuiala solicitantului. O copie de pe raport va fi depusă la grefa tribunalului și la registrul comerțului sau, după caz, la registrul societăților agricole și va fi comunicată debitorului.“*

— Art. 57: „(1) *În cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, administratorul îi va informa pe creditorii prezenți despre voturile valabile primite în scris cu privire la raportul prin care se propune intrarea în faliment a debitorului.*

(2) *Adunarea creditorilor va aproba raportul prevăzut la alin. (1) prin votul titularilor a cel puțin două treimi din creanțele prezente la vot.*

(3) *În baza hotărârii adunării creditorilor de aprobare a raportului prevăzut la alin. (1), judecătorul-sindic va decide, prin încheiere, intrarea în faliment a debitorului în condițiile art. 106.*

(4) *Prevederile alin. (1)–(3) nu se aplică în cazul în care, până la data primei ședințe a adunării creditorilor, a fost admis un plan de reorganizare de către judecătorul-sindic.“*

— Art. 106 alin. (1) lit. D: „(1) *Judecătorul-sindic va decide, prin încheiere, intrarea în faliment în următoarele cazuri:*

(...)

D. a fost aprobat raportul administratorului prin care se propune intrarea în faliment a debitorului, potrivit art. 57.“

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții ale Legii fundamentale: art. 16 alin. (1), referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 alin. (1) și (2), privind accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1), care garantează dreptul la apărare, art. 40 alin. (1), care statuează dreptul de liberă asociere al cetățenilor, art. 44, privind dreptul de proprietate privată, art. 45, referitor la libertatea economică, art. 57, privind exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale, art. 124 alin. (3), referitor la independența judecătorilor, și art. 135, care stabilește principiile economiei României.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține:

Critica referitoare la pretinsa inegalitate dintre creditori, instituită prin dispozițiile de lege criticate, în funcție de valoarea creanțelor deținute asupra debitorului, nu este întemeiată. Aceasta, deoarece cuantumul creanțelor reprezintă un criteriu obiectiv, ce justifică diferențierea ponderii votului fiecăruia în adunarea creditorilor care hotărăște asupra deschiderii procedurii falimentului debitorului lor. Așadar, Curtea nu constată încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, privind egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Nu se poate reține nici încălcarea dreptului de acces liber la justiție și nici a dreptului la apărare, întrucât textele de lege criticate nu împiedică debitorul ca, în cadrul procedurii stabilite de lege, în scopul valorificării drepturilor sale, să adreseze instanței judecătorești cereri și să formuleze apărări, având inclusiv posibilitatea de a contesta măsurile administratorului judiciar. De asemenea, și hotărârile judecătorului-sindic, pronunțate în îndeplinirea atribuțiilor sale, pot fi atacate cu recurs, în condițiile legii.

Critica referitoare la încălcarea, prin art. 56, art. 57 și art. 106 alin. (1) lit. D din Legea nr. 64/1995, republicată, a prevederilor art. 44 alin. (1) din Constituție urmează,

de asemenea, a fi înlăturată, întrucât, în procedura reorganizării judiciare și a falimentului, ridicarea dreptului de administrare al debitorului reprezintă o măsură preventivă și de conservare a patrimoniului acestuia. Efectul ridicării dreptului de administrare îl constituie doar indisponibilizarea bunurilor sale, în vederea satisfacerii creanțelor creditorului, ceea ce nu afectează dreptul de proprietate.

În ceea ce privește susținerea privind contrarietatea textelor de lege criticate față de prevederile art. 124 alin. (3) din Constituție, conform cărora judecătorii sunt independenți și se supun numai legii, Curtea reține că, potrivit art. 56 și 57 din Legea nr. 64/1995, republicată, judecătorul-sindic decide intrarea în faliment a debitorului, în baza unui raport amănunțit întocmit de administrator, care cuprinde cauzele și împrejurările care au condus la apariția insolvenței debitorului, dar numai după ce constată că nu e posibilă reorganizarea activității acestuia. Ca urmare, prin hotărârea adunării creditorilor se aprobă un raport care a fost, în prealabil, examinat de judecătorul-sindic, potrivit dispozițiilor art. 56 alin. (1) din Legea

nr. 64/1995, republicată. Așadar, judecătorul-sindic analizează hotărârea adunării creditorilor de aprobare a raportului prin care se propune intrarea în faliment și, apreciind asupra situației de fapt prin raportare la prevederile legale, îndeplinește actul de justiție în mod imparțial și independent. De aceea, nu se poate susține că decizia sa ar fi determinată exclusiv de hotărârea adunării creditorilor, ci reprezintă rezultatul verificării măsurii în care această hotărâre îndeplinește condițiile prevăzute de lege.

În fine, Curtea constată că întreaga procedură instituită prin Legea nr. 64/1995 are ca scop imediat acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență, dar, pe plan general, obiectivul acestei reglementări îl constituie asanarea mediului comercial, ceea ce corespunde obligației statului înscrise în art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție.

Dispozițiile constituționale prevăzute la art. 40 alin. (1) — dreptul de liberă asociere a cetățenilor — și la art. 57, privind exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale, nu au incidență în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 56, art. 57 și ale art. 106 alin. (1) lit. D din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Salonul Auto Victoria” — S.A. în Dosarul nr. 241/2004 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 decembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 837/1995 cu privire la criteriile de salarizare în valută și celelalte drepturi în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 36 din Legea nr. 495/2004 privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Poziția nr. 25 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 837/1995 cu privire la criteriile

de salarizare în valută și celelalte drepturi în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în

străinătate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 5 septembrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

Nr. crt.	Țara	Valuta	Salariul lunar în valută
„25.	Canada	\$	800“

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 12 ianuarie 2006.
Nr. 47.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea efectuării concedierilor colective în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, de către Societatea Comercială „Urbana“ — S.A. Zimnicea, județul Teleorman

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 569/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă efectuarea concedierilor colective ale unui număr de 31 de salariați, în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum

și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 569/2003, cu modificările și completările ulterioare, de către Societatea Comercială „Urbana“ — S.A. Zimnicea, subordonată Consiliului Local al Orașului Zimnicea, județul Teleorman.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Paul Victor Dobre,
secretar de stat

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 12 ianuarie 2006.
Nr. 48.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 071643